

XLIX.

Udkast til Lov

angaaende

Ordringen af de til Haugebøvesenet paa Færøerne hørende Forhold.

§ 1.

Efter Lagthingets Indstilling bliver ved kongelig Anordning at foreskrive de Bestemmelser, som herefter skulle gjælde om Haugebrug paa Færøerne, at fastsætte Straf for Overtrædelse af de givne Forrifter samt at bestemme, hvorledes de om Haugebrug opstaaende Retstvister og Overtrædelser af Anordningens Forbud eller Paalæg skulle finde deres Afgjørelse ved ekstraordinære Retter.

§ 2.

Vidner kunne uden Hensyn til, om de ere

høfstdende i det Sjøssel, hvor Retten holdes, eller i et andet Sjøssel, indkalbes til at møde ved disse Retter for der at aflægge deres Vidnesbyrd.

§ 3.

Bøder, der idømmes i Henhold til Anordningen, saavel som Alt, hvad der ifølge sammes Bestemmelser ansees for forbrudt, tilfalde vedkommende Distrikts Fattigkasse. I Mangel af Betaling affones Bøderne efter de gjældende Bestemmelser.

Motiver til foranstaaende Lovudkast.

I Aaret 1838 androg den daværende Amtmand over Færøerne hos Rentekammeret om Tilladelse til at dispensere fra Forbudet i Forordningen af 2den April 1698 mod at holde Kjendingsfaar. Paa dertil af Rentekammeret givne Anledning foreslog han senere, at en Revision af bemeldte Forordning maatte foretages, hvilken antoges bedst at kunne iværksættes af Sorenstribveren og Landfogden i Forening med Amtmanden, samtlige Sjøsselmænd og en eller flere af Almuen valgte fornuftige Bønder for hvert Sjøssel. Rentekammeret brevveglede derefter med Rancelliet om Sagen, og Resultatet heraf blev, at sidstnævnte Kollegium i Aaret 1840 tilskrev Amtmanden, at der med Hensyn til Spørgsmaalene om Ophævelsen af Forbudet mod Kjending, Opbygningen af Faarehuse, Opdyrkningen for fælles Faar samt hen-

sigtsmæssige Forandringer i Forordningen af 2den April 1698 skulde paa Thinge gives de paalideligste Mænd i hvert Sjøssel Leilighed til at fremsætte deres Anstuelser, og at Sagen derefter skulde drøftes af en Kommission, bestaaende af Amtmanden, Landfogden og Sorenstribveren samt Provsten og, hvis fornødent, et Par andre duellelige, med de lokale Forhold velbekjendte Mænd, hvorefter Udbyttet af Forhandlingerne vilde være at indsende til Rancelliet.

Dette Paalæg blev efterkommet saaledes, at Indholdet af Rancelliets Skrivelse publiceredes paa Vaarthingene 1841 med Anmodning til Indbyggere i hvert Bygdelaag om at sende en eller flere kommitterede Mænd til Vaarthingene 1842, for at de der i Bygdens Navn kunde give Tilsvær, hvorhos ligeledes samtlige Sjøsselmænds Erklæringer bleve indhentede.